

Psychosociální krizová spolupráce: představení

Dobrý den všem,

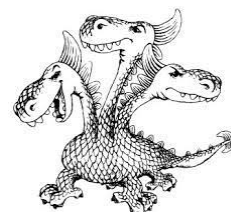
jmenuji se nesrozumitelně. Ráda bych se proto představila. Mám sice své standardy, vycházejí o mně knihy a věnuji se mi konference, zkusím to ale stručně.

Jmenuji se Psychosociální krizová spolupráce. **Využívám energii, která vzniká po dopadu neštěstí.** Je to energie **osobní, mezilidská a duchovní.** Víím, že živelná solidarita soucitu brzy opadne. Dokážu odhadnout, jak rychle. Proto ji pak nejméně rok pěstuji jako rozhodnutí. Jde mi o **vzájemnost, odolnost, připravenost.**

Ráda spolupracuju. Bez spolupráce bych vlastně nebyla. Energii spolupráci dodává **silný úkol a cíl.** A také přirozeně **vazby,** které lidé mají v rodině, v práci a ve škole, v sousedství. Jsem náročná na čas. Je třeba se scházet a společně promýšlet, co uděláme. **A přizvat lidi. Propojovat je.** Často se přidávají sami. Mají nápady. Bývá to pak hukot, jak když komín chytne tah.

Ptáte se, **kdo a jak mě řídí?** Někdo dá podnět k činu. Každý se chopí toho, co mu jde. A někdo drží celý úkol pohromadě. Protože má zrovna čas a protože ví, jak na to. Třeba proto, že jsem ho to naučila. Nevytahujeme se na sebe, každý něco umí a každý za něčím jde. Někdy se tomu říká **týmové vedení.**

A co tedy konkrétně dělám? To je asi nejtěžší otázka. Protože odpověď je pokaždé trochu jiná podle toho, o jaké neštěstí jde, před jak dlouhou dobou se stalo a koho jak zasáhlo. Dá se odpovědět obecně: Setkávám se s lidmi a posloucháme se. Starám se o projevy uznání a o tvorbu obřadů, které spojí třeba i zneprátelené strany. Připomínám, co je ve vzájemném pomáhání důležité, využívám zkušeností. **Uznání a obřady** dlouhodobě pomáhají pěstovat **spolužití** rozmanitých lidí i skupin.

- *Zrovna teď studenti architektury a studenti sociální práce spolu se svými učiteli a dalšími lidmi promýšlejí, jak postavit víceúčelový sousedský či obecní dům v Moravské Nové Vsi, kde tornádo v červnu roku 2021 uprázdnilo náves. Svoje návrhy představí rok po události a věnují je obci jako dar.*
- *Samozřejmě, že zrovna teď působím i v oblasti pomoci Ukrajině. Píšu příležitostné letáky podle vyvíjejících se potřeb. Mají společný název „Jsme pro mír“ a zrovna teď se zaměřují na doporučení při přijímání uprchlíků a při konfliktech názorů a postojů ve školách. Hlavní síly budu muset zapnout v době, kdy se síly a perspektivy začnou tříštit a přijde rozčarování.*
- *Za koronavirové pandemie jsem například sbírala a uveřejňovala příběhy „Jsme lidi, ne čísla“.*

Proč dělám to, co dělám? Proč se starám o uznání a obřady, sdílím rozmanité zkušenosti a pohledy, propojuji, kotvím? Protože to vše pomáhá lidem přesvědčit, že v neštěstí nejsou sami a ani na jeho důsledky nejsou sami. Že to společně zvládnou. Že každý může pomoci druhému. A že na příští nepřízeň osudu se dokážou připravit. Jednoduše věřím, že v důsledku neštěstí toho můžeme víc umět a víc si rozumět.